

vi har altså ikke nået noget. Der har været nogle drøftelser og nogle diskussioner, men det bliver først i næste folketingssamling.

Jeg vil i hvert fald godt give håndslag på, at for det første sker der ikke noget med den omkostningsbestemte husleje, og for det andet skal der fortsat være huslejenævn. Set fra regeringens synsvinkel skulle der gerne være huslejenævn i alle kommuner, for de bliver linjevogtere, hvis vi laver en ordning, som sikrer, at der sker et generelt kvalitetsløft i den private lejeboligmasse.

Jeg synes faktisk, det kunne være en fornuftig måde at give landets lejere et håndslag på, at der er ikke nogen grund til frygt. Der er faktisk grund til at glæde sig, fordi vi vil sikre, at der er nogle linjevogtere, nogle domstole, der også skal kunne vurdere, om kvaliteten står i forhold til huslejen. Det tror jeg faktisk kan give en meget bedre retsstilling for landets lejere, og det vil jeg i hvert fald glæde mig til at diskutere, også med spørgerens parti.

Hermed sluttede spørgsmålet.

#### Spm. nr. S 44

5) Til bolig- og byministeren af:

**Keld Albrechtsen (EL):**

»Kan ministeren garantere, at regeringen ikke vil gennemføre en ændring af lejelovgivningens regler om huslejeafkastelse sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti og uden om Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten?«

**Keld Albrechtsen (EL):**

Ministeren var for et øjeblik siden inde på, at det, vi snakker om, skulle være en forbedring af den ordning, som regeringen, SF og Enhedslisten aftalte i 1996, og det er derfor, jeg stiller dette spørgsmål. Jeg går nemlig ud fra, at hvis der skal ske ændringer af det, der blev aftalt i 1996, vil regeringen ikke gøre det ved at gå til Venstre og De Konservative, men vil naturligvis gøre det ved at gå til aftalepartnere, altså SF og Enhedslisten.

**Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):**

Det vil jo altid være sådan, at en regering, der fremsætter lovforslag, vil søge det bredest mulige flertal, og så vil tiden jo vise, om det kan lade sig gøre. Men det er selvfølgelig klart, at

det vil være naturligt, at de partier, som har været med til at føre ordningen igennem og gerne vil gøre den bedre, også involveres, og det er altså både Enhedslisten og SF.

Jeg mener ikke, det er uoverskuelige problemer, vi kan løbe ind i, al den stund vi jo for det første meget gerne vil have en effektiv huslejeregulering. Vi vil gerne bevare den omkostningsbestemte husleje, og vi vil gerne forenkle reglerne, og det er der sandt for dyden brug for. Nu er jeg jo ny minister på området, men jeg vil da sige, at de er lige ved at slå arbejdsløshedsforsikringsloven med flere længder i retning af indiviklethed, så der kan være meget god grund til at forenkle reglerne.

Jeg synes også, det er vigtigt med en stærkere lejerbeskyttelse, lige så vel som det er vigtigt med en forstærket indsats over for boligspekulation. Og de partier, der gerne vil være med til at bakke de synspunkter op, er hjertelig velkomne til at gøre det.

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og uddybe spørgsmålet lidt.

Vi havde jo den debat i sidste uge, som fremkom på baggrund af, at det så ud, som om regeringen ville gennemhulle princippet om den omkostningsbestemte husleje, og det har statsministeren og bolig- og byministeren så dementeret i dag. Men på baggrund af det forløb, vi så i valgkampen, og på baggrund af den kendsgerning, at den nuværende ordning blev aftalt mellem regeringen og SF og Enhedslisten i 1996, ville det efter min opfattelse være overordentlig uheldigt, hvis regeringen gik ud og lavede en ny lov sammen med Venstre og De Konservative.

Jeg opfatter det sådan – jeg håber, jeg har forstået det rigtigt, og det vil jeg gerne spørge om – at hvis regeringen fremsætter et forslag til efteråret, hvad ministeren jo har bebudet, vil man indbyde SF og Enhedslisten som de aftalepartnere, man allerede har en aftale med fra 1996, til forhandlinger om, hvordan det eventuelt kan gennemføres.

**Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):**

Som jeg sagde før, sigter regeringen, som er en samarbejdsregering, mod det bredest mulige flertal, og så er det jo et spørgsmål om, hvor mange partier der gerne vil være med til at bakke de principper, jeg omtalte før, op.